

udsætning, at disse Bygninger, paa Grund af deres Anvendelse, ere udsatte for større Ildfare indvendig fra, turde det samme Hensyn retfærdiggjøre det her foreslaaede Tillæg.

I § 19, som slyarer til §§ 19 og 20 i Landsstingets Udkast, har man troet at burde gjøre nogen Forskiel paa Bagerovne til Huusbrug og i Landbagerier, saaledes at der stilles noget strængere Fordringer med Hensyn til Dvnenes Farlighed og Indretning i de sidste end ved de første. Det vilde formeentlig være en Følge af de om Bagerovnes Indretning i de tidligere Udkast givne Forfrister, at de maatte opføres af brændte Steen; men man har dog troet her at burde give en udtryffeligg Bestemmelse om dette Punkt, for at forebygge mulig Misforstaaelse, især da Forslaget paa andre Steder udtryffeligg nævner denne Betingelse, hvor den er funden fornøden.

Da Brandstade meget hyppigt, omtrent i hvert femte eller sjettede Tilfælde, kommer fra de nu ofte af raae Steen, stampet Leer eller lignende Materialier opførte Bagerovne eller Køller, maa det, ogsaa af Hensyn til de der af let flydende almeensarlige Følger, vistnok erkjendes at være i høi Grad usikkert, at der sættes en Grændse for denne Tilstand, og er der paa Grund heraf tilføjet denne § en Bestemmelse om, at alle Bagerovne og Køller, der ikke ere indrettede i Overensstemmelse med de her foreskrevne Regler, skulle nedtages, men har man efter Omstændighederne dog troet det fornødent at indrømme alle Vedkommende en Frist af 10 Aar til denne Forandring.

I § 20 om Smedier er der indrømmet en Lettelse i Henseende til Skillerummet imellem Smedien og de øvrige Huusleiligheder. Ligeledes har man troet at kunne frasælde den i Slutningen af Landsstingets § 25 optagne Fordring, at alle Smedier, som for Tiden ere tækkede med Straa, Lyng eller deslige, skulle inden 10 Aar forsynes med Tegltag, da det maa berygtes, at denne Fordring i Anvendelsen ofte vilde kunne medføre en usnøden Haardhed.

Derimod er det med Hensyn til de store Værdier, der ere udsatte for Udslæggelse, naar

der opkommer Ild i Høvedgaarde eller andre større Sædegaarde, og da der haves flere Exemppler paa, at Smedier ved sllige Gaarde ere lagte enten tæt op til de øvrige straa-tækkede Bygninger eller endog inde imellem dem i Gaarden, anseet rigtigt under denne § at optage en Bestemmelse, hvorved Saabant forbydes, og har man efter Omstændighederne troet, at det her ikke vil kunne være til Byrde at lægge Smedien 50. Alen fra enhver straa-tækket Bygning.

Bestemmelserne om Tegls og Kalkovne i § 21 ere ligeledes betydeligt læmpede; idet man er gaaet ud fra, at hvad det ved sllige Dvne kommer an paa for at forebygge en Ulykke, er, at Dvnmuren er forsvarlig stærk, at der i Nærheden af Fyrstedet ikke er anbragt noget Træværk og at Hætten over Dvnen baade er tilstræffeligg høit hævet over det Øverste af Dvnmuren og saaledes indrettet, at den ophevede Luft, som ved Slutningen af hver Brænding stiger op fra Dvnen, let kan affjøles, hvilket antages at ville opnaaes ved de i denne § trufne Bestemmelser.

I § 24 i Landsstingets Udkast var optaget en Bestemmelse om, at Smelteovne burde opføres af ildfaste Steen og alt Træværk fjernes mindst en Alen fra Dvnen. Da denne Bestemmelse kun indeholder en Deel af de Forsigtighedsregler, der bør iagttages ved Opførelsen af sllige Dvne, og det er vanskeligt i en almindelig Lov at træffe Bestemmelser herom, eftersom Meget i denne Retning berøver baade paa, hvilket Metal der smeltes, og hvor stor en Masse Dvnen skal rumme, og da der i Udkastet ogsaa savnedes en tilsvarende Bestemmelse om, hvad der bør iagttages ved Opførelsen af Tørrøovne, Porcellainovne og kunstige Barmindretninger, er det fundet rigtigere at overlade til Enhver, hvorledes han vil opføre sllige Indretninger, og i Loven kun i Almindelighed at bestemme, at de ikke maa tages i Brug, med mindre de forinden af Brandvæsenet ere befundne forsvarlig indrettede imod Brandfare, og har man troet, at en saadan Bestemmelse passende kunde føies til den ovennævnte § 21 om Tegls og Kalkovne.